

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt I. Secundæ spiritus tractatio inchoatur. Et quonam illa tempore
incipiat, edocetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Decorative border with repeating floral and geometric patterns.

LIBER SECVNDVS

NOCTIS OBSCVRÆ
IN QVO DE INTIMIORI PUR-
gatione, qua est secunda Spiritus Nox, dif-
feritur.

CAPVT I.

Secunda noctis spiritus tractatio inchoatur. Et
quoniam illa tempore incipiat, edo-
cet.

NIMAM, quam Deus ad vl-
teriora promoturus dedu-
cturusque est, non statim ac
illa ex primæ purgationis
noctisque sensus ariditati-
bus & tribulationibus egreditur in amo-
ris vnione collocat; imò potius multum
temporis multique anni effluere solent, in
quibus egressa anima ab incipientium
gradu sese in proficientium exercet. In quo
(illius instar qui ex aliquo tenebroso
ergastulo euasit) multo maiori cum lati-
tudine, satisfactioneque in rebus diui-
nis viuunt, copiosioribusque ac magis in-
ternis persequitur delitijs, quam fuerint
illæ quas ab initio, antequam dictam in-
trasset noctem, degustabat, neciam ha-
bet imaginationem potentiasque dis-
cursus, spiritualique cogitationi uti so-
lebat alligatas, nullo siquidem nego-
tio confestim in suo spiritu serenam ad-
modum, amorosamque reperit con-
templationem, spiritualemque suauita-

tem absque discursu labore. Licet, cum
nondum sit omnino perfecta animæ
purgatio; (deest enim præcipua illius
pars, spiritus videlicet purgatio, sine
qua, propter communicationem, quæ
vni parti cū altera intercedit, cum sint vnū
dūtaxat suppositum; nec sensitiua purga-
tio quāuis rigidissima fuerit, perfecta ab-
solutaque remanet) nunquā illi aliquæ ari-
ditates, tenebræ, & angustie interdū mul-
to præteritis intēstiores perpetiēda de sint,
quæ sunt veluti prælagia & venturæ spiri-
tus noctis nuncijs, quamuis angustie ari-
ditatesque huiusmodi, non adeò diu-
turnæ sint, quemadmodum nox ipsa
quam expectat, futura est. Elapsis enim
aliquibus temporis, intervallis vel die-
bus, quibus nox hæc vel tempestas du-
rat, redit iterum illi solita sua sereni-
tas, hacque ratione repurgat DVS a-
liquas animas, quæ non adeò sublimem
amoris gradum, quemadmodum alia,
conscensuræ sunt, intercalatis eas tem-
poribus in nocte ista contemplationis
vel spiritualis purgationis collocando,
crebro illis iam oriri solem, iam occi-
dere faciēdo; ut illud quod dicit Da-
uid adimpleatur: *Mittit crystallum suum,*
hoc

B.
annis
Cruce

per
ystica
NVT
120

Ps. 47. 57

hoc est, contemplationem) sicut buccellas. Quinquam huiusmodi contemplationis obicitur buccellæ nequaquam adeo sint intentæ, sicuti horribilis illa contemplationis nox, de qua sumus aucturi, inquam consulto conijcit Deus animam ut eam ad diuinam deducat vnionem.

Hæc igitur suauitas gustusque interior (quem assuuentius faciliusque in suo spiritu reperire & experiri diximus proficientes istos) multo copiosius illis comunicatur, quam antea, qui etiam inde magis in sensum, quam ante sensibilem istam purgationem consueuerat, redundat. Cum enim sensus purior iam sit & defæciator, multo facilius valet suo modo, spiritus suauitates degustare. Et quoniam sensitua hæc animæ portio est tandem infirma, & fortium spiritus rerum incapax, hioc est, quod huiusmodi proficientes, propter communicationem istam spirituales quæ sensitivæ parti fit, multas in ea imbecillitates, dampna, stomachique debilitates patiantur, & consequenter etiam spiritus laborem. Ut enim Sapiens ait.

Sap. 9. 25.

Corpus quod corrumpitur, aggrauat animam. Inde etiam prouenit, communicationes istorum, nec esse posse admodum validas, nec valde intensas, nec denique multum spirituales, cuiusmodi ad Diuinam cum Deo vnionem requiruntur, idque ob sensualitatis, quæ illarum etiam fit particeps, infirmitatem corruptionemque.

Atque hinc originem sumunt raptus & extases ossumque diuisiones, quæ tunc semper eueniunt, cum communicationes non purè sunt spirituales (hoc est,) non soli spiritui factæ, cuiusmodi sunt perfectorum, iam secunda spiritus nocte repurgatorum, in quibus cessant, iâ raptus isti corporisque tormenta, qui iam spiritus libertate absque sensus obnubilatione alienationeque perfruuntur. Vt verò ma-

Imperfectioris stans raptus etc.

nifestè constet, quam necessarium sit huiusmodi proficientibus noctem istam spiritus ingredi nonnullas hoc loco imperfectiones periculaque quibus tenentur adnotabimus.

CAPVT II.

De nonnullis quibus proficientes isti tenentur, imperfectionibus.

DVos imperfectionum modos habet isti proficientes, quædam habituales sunt, quædam verò actuales. Habituales sunt, affectus habitualesque imperfecti, quæ radicem iustar, in spiritu adhuc remanent, quo sensus purgatio pertingere nequit. Inter purgationes enim istas idem discrimen repetitur, quod inter refectionem rami vel radicis euulsionem, vel certe inter recentis maculæ, vel iam inueteratæ admodum ac tenaciter inherens abolitionem. Quemadmodum enim monuimus, sensus purgatio, ianua dumtaxat est, principiumque contemplationis illius quæ est spiritus, portusque ad sensum spiritui accommodandum, quam ad viuendum Deo spiritum deseruit. Remanent tamen nihil secius in spiritu veteris hominis maculæ, quamuis illi aliter esse videatur, nec eas agnoscat, que nisi smigmate fortique purgationis noctis huius inuio eluantur, nequebit spiritus ad diuinæ vnionis puritatem peruenire.

Hebetudinem quoque mentis radice temque naturalem quam quilibet homo per originale peccatum incurrit, nec non distractionem, & extrouersionem spiritus, homines isti patiuntur: quam illo sterari, clarificari, recolligique penitus, ac noctis illius angustiis, expedit. Habitualibus imperfectionibus istis, vniuersi qui proficientium